

GRMSKI SEJALEC

Grm Novo mesto - center biotehnike in turizma
Kmetijska šola Grm in biotehniška gimnazija

Oktober 2025

GRMSKI SEJALEC

Grm Novo mesto - center biotehnike in turizma
Kmetijska šola Grm in biotehniška gimnazija
Sevno 13, 8000 Novo mesto
Tel: 07 39 34 700

Glavna urednica: Marjana Kos
Uredniški odbor: Neva Vrčko Novak, Sonja Golob
Lektoriranje: Neva Vrčko Novak
Fotografije: Šolski arhiv ter zasebni arhiv dijakov in profesorjev
Tisk: Art 32. d.o.o
Naklada: 200
Naslovnica: Luka Novak
Zadnja stran: Katja Ilc

VSEBINA

PROJEKTI IN DOGODKI	3
BRIHTNE BUČE BAJNOFA TEKMUJEJO	9
LAHKIH NOG NAOKROG	14
Z MOJEGA ZORNEGA KOTA	16
KULTURNI KOTIČEK	21
ŠPORTNI KOTIČEK	23
BAJNOF KUHA	24
ZELENI PRSTI	27
DEUTSCH	27
ENGLISH CLUB	28
KEMIJSKI KOTIČEK	29
LIKOVNI KOTIČEK	30
ZGODBA Z NASLOVNICE	31

V ZAKULISJU: UTRINKI DIJAKOV PROGRAMA SLAŠČIČAR S PRAKTIČNEGA USPOSABLJANJA Z DELOM (PUD)

Besedilo: dijaki programa slaščičar

V okviru izobraževalnega programa dijaki vsako leto opravljamo obvezno praktično usposabljanje z delom (PUD) pri izbranem delodajalcu. Trajanje PUD-a je različno po letnikih: v 1. letniku traja en mesec, v 2. letniku tri mesece, v 3. letniku pa dva meseca. Dijaki si sami izberemo ustreznega delodajalca, pri katerem bomo opravljali usposabljanje. Pred začetkom prakse je potrebno z delodajalcem podpisati pogodbo, nato pa sledi delo v izbrani slaščičarni ali pekarni.

Ena izmed zanimivejših izkušenj je bilo usposabljanje v čokoladnici Berryska, kjer smo izdelovali pralineje in druge čokoladne dobrote. Tam smo pridobili dragocena znanja in veščine s področja domačih čokoladnih produktov. Zelo pomembno je, da dijaki med opravljanjem PUD-a izkazujejo zanimanje za delo in postavljamo vprašanja, saj s tem poglobimo svoje znanje ter ustvarimo dober vtis pri delodajalcu.

Usposabljanje smo opravljali tudi v novomeškem Gostišču na trgu, Hiši kulinarike in turizma, kjer smo pripravljali različne slaščice, kot so piškoti, pite, štrudlji, krofi in tortice na palčki (»cake popsi«). Nekateri pa smo se odločili, da PUD opravljamo v slaščičarni Sladka zapeljivost v Krškem, kjer smo se še posebej posvetili izdelovanju okrasnih rožic iz tičine mase ter dekoriranju sladice.

Naši najbolj izstopajoči utrinki s PUD-a so:

- priprava torte Melanija v slaščičarni Julija v Trebnjem,
- izdelovanje pralinejev,
- dekoriranje in peka tort,
- okraševanje »cake popsov«.

Izkušnje, ki jih pridobimo pri praktičnem usposabljanju, so za nas zelo dragocene. PUD nam je zelo všeč, saj neposredno spoznamo poklic, za katerega se izobražujemo, pridobimo nova znanja in veščine ter se bolje pripravimo na delo v prihodnosti.

ZANIMIVE MEDPREDMETNE POVEZAVE PREDMETOV UMETNOST IN BIOLOGIJA

Besedilo: Maja Mlakar, prof.

V maju 2025 so dijaki programov SSI, ki so imeli na urniku pouk umetnostne vzgoje, obiskali Narodno galerijo in center Morostig na Ljubljanskem barju. V galeriji so osvežili znanje o mitskih bitjih in njihovih atributih. Ljubljansko barje pa je postreglo s koliščarskim naseljem in ostalimi zanimivimi vsebinami.

Dijaki lanskih 1. letnikov programa gimnazija pa so se v ljubljanski Narodni galeriji osredotočali na baročne umetnine. Kustosinje so jim podrobneje predstavile umetniška dela 17. stoletja. Dijaki so ponovili tehniko monotipije na grafični delavnici in se fotografirali pred originalnim Robbovim vodnjakom. Nato so odšli v Prirodoslovni muzej Slovenije, kjer so se s pomočjo vodič podučili o morskih bitjih.

SPOZNAVNI DAN DIJAKOV 1. LETNIKA BIOTEHNIŠKE GIMNAZIJE

Besedilo in fotografiji: Katja Ilc, prof.

V prvem tednu novega šolskega leta so se dijaki 1. letnika biotehniške gimnazije odpravili na pohod do šolske zidanice na Trški gori. Pot jih je vodila skozi prijetno okolico, kjer so se v sproščenem vzdušju med seboj še bolje spoznali.

Pri zidanici so sledile spoznavne delavnice, s katerimi so krepili medsebojne vezi, razvijali sodelovanje in gradili razredni duh. Lepo vreme jim je bilo naklonjeno, dodatno veselje pa je prinesel sladek jesenski pridelek – grozdje, ki so si ga lahko sami natrgali in se z njim posladkali.

Dan so dijaki zaključili ob veselemu druženju in s prijetnimi vtisi, ki bodo pomembna popotnica v njihovo srednješolsko obdobje.

STROKOVNI MODUL ČEBELARSTVO

Besedilo: Timotej Butalin, 4. d

V šolskem letu 2024/25 smo dijaki programa naravovarstveni tehnik pridobili veliko znanja in praktičnih izkušenj s področja čebelarstva. Pri izbirnem modulu Čebelarstvo smo se seznanili z osnovami skrbi za čebelje družine, spoznali pomen čebel v naravnem okolju ter se naučili izvajati osnovne čebelarske opravke, ki so ključni za uspešno in odgovorno čebelarjenje.

Posebno pozornost smo namenili 20. maju, ki je svetovni dan čebel in hkrati rojstni dan slovenskega čebelarja Antona Janše, pionirja sodobnega čebelarstva. V okviru obeležitve tega pomembnega dne smo izdelovali informativne plakate, s katerimi smo želeli ozavestiti širšo javnost o pomenu čebel za

ohranjanje biotske raznovrstnosti in pridelavo hrane. Ustvarjanje plakatov je bilo tudi priložnost za razvijanje ustvarjalnosti ter poglobitev razumevanja pomena čebel za okolje.

Poleg teoretičnega znanja smo izvajali tudi številne praktične naloge. Med njimi je bila ena izmed pomembnejših oskrba čebel. Ob obisku čebelnjaka smo pregledali stanje zalege in zalog hrane v panjih. Naučili smo se prepoznati zdravo in močno družino ter razumeti različne faze razvoja čebel. Pri delu smo dosledno upoštevali varnostna pravila in zaščitno opremo, kar je ključno za varno delo v bližini čebel.

Hranjenje čebel je bilo pomembno opravilo, zlasti ko v določenih obdobjih v naravi primanjkuje paše. Naučili smo se pripraviti ustrezno krmo ter jo pravilno namestiti v panje. Poleg tega smo spoznavali tudi druge vidike čebelarstva, kot so preprečevanje rojenja, zatiranje varoje ter pomen dobre čebelarstva prakse.

Pri vsem delu nas je usmerjal mentor Marko Hrastelj, ki je s svojo strokovnostjo in potrpežljivostjo poskrbel, da smo dijaki delo razumeli in ga uspešno izvedli. Njegova navodila so bila jasna, razumljiva in vedno podkrepjena z razlago, zakaj je določeno opravilo pomembno in kako vpliva na dobrobit čebelje družine.

Pri strokovnem modulu Čebelarstvo združujemo teorijo, prakso in ustvarjalnost, ob tem pa krepimo tudi zavest o pomenu trajnostnega ravnanja z naravo. Znanje, ki smo ga pridobili, bo koristno ne le za morebitno samostojno čebelarjenje v prihodnosti, ampak tudi za razumevanje širšega pomena varovanja narave.

JUHEJ, PRESELILI SMO SE V NOVE PROSTORE!

Besedilo: dijaki 2. letnika slaščičar

Smo dijaki 2. letnika programa slaščičar in smo zelo ponosni na svojo poklicno pot. Prve ure praktičnega pouka smo najprej začeli v gospodinjski učilnici na šoli, kjer smo imeli na voljo nekaj pečic, štedilnikov in osnovne pripomočke. Že tam smo z veliko veselja ustvarili prve slaščičarske izdelke.

Kasneje smo se preselili v Gostišče na trgu, Hišo kulinarike in turizma, kjer smo prakso opravljali v tamkajšnji slaščičarni. To je bila za nas čudovita izkušnja, saj smo spekli ogromne količine piškotov, med njimi linške oči, vaniljeve rogljičke, pirine piškote ipd., pa tudi slane palčke in različne pite. Imeli smo vse, kar pravi slaščičar potrebuje, in ob delu smo se res veliko naučili.

Še posebej pa smo veseli naše nove slaščičarske kuhinje v novi stavbi na šolskem posestvu. Prostor je sodoben, prostoren in nudi veliko možnosti za ustvarjanje. Opremljen je z večjimi pečicami, prostornimi kuhinjskimi pulti in modernimi pripomočki. Zdaj imamo res pravi občutek, da lahko pokažemo svoje znanje in domišljijo. V novih prostorih se počutimo odlično. Tu bomo v oktobru pripravili dan odprtih vrat in tukaj so že potekali informativni dnevi. Verjamemo, da bodo tudi obiskovalci navdušeni.

KAMPANJE MLADIH AMBASADORJEV TRAJNOSTNEGA RAZVOJA

Besedilo in fotografiji: Anton Goršin, univ. dipl. inž. gozd.

Na temo trajnostnega razvoja pod naslovom »V boljšo prihodnost z gozdovi« so udeleženci mednarodnega tabora v Dianiju (Kenija) v domačem okolju pripravili tri kampanje.

Prva kampanja, ki je bila izvedena v nedeljo, 13. 7. 2025, v Nestopli vasi (občina Semič) je bila predstavljena z vidika čebelarstva. Kampanjo sta pripravila Leon Pečavar in Jerca Tessari (naravovarstveni tehnik) na domačiji Viljema in Jožice Pečavar. Program delavnice je vseboval predstavitev Erasmus+ projekta in pomena čebelarstva za trajnostno gospodarjenje z gozdovi ter del praktičnega prikaza pri opravih v čebelarstvu. Prisotnih je bilo 25 udeležencev, ki so se delavnice udeležili z željo po novem znanju s področja čebelarstva in gozdarstva. Po uradnem delu je sledilo še neformalno druženje udeležencev, saj smo bili pri Pečavarjevih vsi deležni izjemnega gostoljubja. Komentarji udeležencev na organizacijo kampanje so bili izjemno pozitivni. Izpostavili so boljše razumevanje pomena čebel za gozdove in ljudi, zelo dobro priložnost spoznati neke nove kulturne navade, koristne informacije za vključitev v nove projekte Erasmus+ ipd.

Druga kampanja je bila v ponedeljek, 14. 7. 2025, na posestvu zavoda Grm Novo mesto – centra biotehnike in turizma. Kampanja je bila izvedena na temo nege gozda in gozdnega roba pod vodstvom Nika Udoviča in Marka Mavra. Oba sta sedaj že naša bivša dijaka programa kmetijsko-podjetniški tehnik. Po predstavitvi projekta Erasmus+ je sledila teoretična predstavitev pomena nege gozda in gozdnega roba in nato še praktični prikaz nege gozda in gozdnega roba v bližnjem gozdu ob šolskem posestvu z demonstracijo uporabe potrebne delovne opreme za varno delo v gozdu. Prisotnih je bilo 18 udeležencev. Večinoma so to bili dijaki naše srednje šole, programov kmetijsko-podjetniški tehnik in gospodar na podeželju. Kampanje so se udeležili z željo po pridobitvi znanja o negi gozda in gozdnega roba ter o možnostih za sodelovanje v programu Erasmus+. Udeleženci so želeli informacije predvsem o pričetku izvajanja negovalnih ukrepov, vrsti potrebnih negovalnih ukrepov v mladih razvojnih fazah gozda in pomenu nege gozdnega roba. Večina udeležencev se je strinjala, da jim je delavnica odprla nova obzorja pri razumevanju in pomenu nege gozda v njegovih mlajših razvojnih fazah.

Tretja kampanja je potekala v torek, 15. 7. 2025, ob gostilni Žolnir v Kostanjevici na Krki. Tema kampanje je bila trajnostni pomen gozdov z vidika gostinsko-turistične dejavnosti. Del programa kampanje je pripravila dijakinja Srednje šole za gostinstvo in turizem Ula Bezek, njena izvedba pa je bila v rokah dijakinje programa naravovarstveni tehnik Tinkare Kučič in Tobije Vrtovca, dijaka programa kmetijsko-podjetniški tehnik PTI, ki sodelujeta pri nadaljnjih akcijah Mladih ambasadorjev o trajnostnem razvoju za izvedbo projekta Erasmus+. Najprej so bili predstavljeni občutki udeleženke na mednarodnem taboru in možnosti za sodelovanje v programih Erasmus+. Sledila je predstavitev trajnostne gostinske in turistične ponudbe v povezavi z gozdovi ter ob prvi informacijski tabli kratka predstavitev Resslerjeve učne poti, ki na 8 kilometrov dolgi poti večinoma poteka znotraj Krakovskega gozda. Kampanje se je udeležilo 8 udeležencev. Povratne informacije udeležencev so bile pozitivne, saj so se pred njihovimi očmi odprle številne možnosti, ki jih gozd nudi za izvajanje gostinsko-turistične dejavnosti. Udeleženci so prepoznali tudi izjemno možnost pridobivanja novih izkušenj v primeru sodelovanja v kakšnem izmed projektov Erasmus+. Pristop k trajnostnemu razvoju pa vsi smatrajo za nujnega za dobrobit sedanjih in prihodnjih generacij.

HRANOZAVEST

Besedilo in fotografija: Neva Vrčko Novak, prof.

Besedo »hranozavest« živimo tudi na naši šoli. Ker se zavedamo, kako dragocena je hrana in je ne jemljemo samoumevno, smo ob 5. slovenskem dnevu brez zavržene hrane na Grmu ponovno postavili stojnico. Tokrat smo se osredotočili na ostanke velikonočne pojedine oz. kako lahko le-te ponovno uporabimo.

Dijaki zadnjega letnika programa slaščičar so pod mentorstvom Mance Kavšček iz velikonočnih pirhov naredili 3 različice jajčnega namaza. Osnovni recept so obogatili s čebulo, majonezo, sladko papriko ipd. S svojimi recikliranimi recepti v slovenskem in nemškem jeziku so se predstavili tudi dijaki gimnazijskega programa. Mentorici sta jim bili profesorici Renata Kus Pisek in Nataša Sovič Kirm.

OBELEŽITEV 80. OBLETNICE KONCA 2. SVETOVNE VOJNE IN DNEVA EVROPE

Besedilo in fotografija: Renata Kus Pisek, prof.

V četrtek, 8. maja, smo na naši šoli obeležili pomembna zgodovinska dneva – 80. obletnico konca 2. svetovne vojne in dan Evrope, ki ju praznujemo 9. maja.

Ob tej priložnosti smo pripravili stojnico, kjer so dijaki in zaposleni na zabaven način – preko kolesa sreče - preverjali svoje znanje o Evropski uniji. Šolske hodnike smo obogatili s plakati, posvečenimi koncu 2. svetovne vojne. Del razstave si lahko do konca leta ogledate na podestu pri učilnicah SL1 in ANJ.

MLADI POROČEVALCI ZA OKOLJE

Besedilo in fotografiji: mentorica Tatjana Mavsar, prof.

V šolskem letu 2024/2025 so se dijaki 2. b postavili v čevlje raziskovalnega novinarja in raziskovali različne okoljske teme. Tako je kot plod celoletnega dela nastal časopis Okoljski glas, v katerem lahko preberete različne vsebine, ki so povezane z okoljem, predstavljene pa so tudi nekatere rešitve ... In kot sta zapisala urednika Nik in Lovro: *»Vse teme, ki smo jih odprli, nas povezujejo v skupno sporočilo: prihodnost planeta je v naših rokah. Ne obstaja ena sama rešitev, ampak preplet vsakodnevnih odločitev, sistemskih sprememb in kolektivne zavesti. Ko bomo razumeli, da je okolje naš skupni dom in ne prostor za odlaganje posledic svojih dejanj, bomo lahko govorili o resničnem napredku. Čas za ukrepanje je zdaj – z glavo, s srcem in z dejanji.«*

Raziskovalno-ustvarjalno delo okoljevarstveno naravnanih dijakov je bilo predstavljeno tudi na konferenci koordinatorjev programa Ekošola, ki je potekala v petek, 22. avgusta 2025, v Termah Čatež.

Vsi, ki vas zanima vsebina Okoljskega glasu, lahko časopis »prelistate« na šolski spletni strani.

ENOTNI V RAZLIČNOSTI

Besedilo: mentorica Rebeka Pirnar, prof.

Ob koncu lanskega šolskega leta in ob dnevu državnosti so dijaki Kmetijske šole Grm in biotehniške gimnazije pripravili kratko kulturno prireditev z naslovom Enotni v različnosti.

Glavno misel prireditve so podkrepili tako s pesmijo kot z besedo. Šolski pevski zbor je z izvedbo Ditkine pesmi *Ne bodi kot drugi* izpostavil pomen zvestobe samemu sebi in drobnih stvari, ki življenje naredijo lepše. S pesmijo *Slovenija, od kod lepote tvoje* pa je zbor poudaril še pomen ljubezni do naše dežele, ki nam je vsem skupna. Glasbeni del programa so popestrili tudi glasbeniki Lovro Recelj (klavinova), Jaša Medved (kitara) in Luka Debevec (harmonika) ter solistki Pia Resnik in Taja Skubic.

Dijaki gimnazijskega programa (letošnji 2. b) pa so pripravili kratko lutkovno predstavo o kokoški, ki na popotovanju po Sloveniji spoznava različne avtohtone pasme živali in se čudi pestrosti slovenskih narečij. Zadnji dan pouka smo tako dijaki kot učitelji zaključili prešerno, si čestitali ob vseh osebnih in učnih uspehih ter stekli v brezskrbne počitniške dni.

SKRB ZA RAZVIJANJE TALENTOV IN MOČNIH PODROČIJ DIJAKOV

Besedilo: Katja Hrastar Belšak, svet. del.

Tekom celega šolskega leta imajo dijaki možnost sodelovanj na različnih tekmovanjih, natečajih, likovnih in drugih razstavah, projektih, šolskih prireditvah in drugih aktivnostih, s katerimi imajo možnost krepiti svoja močna področja, samozavest in kritično mišljenje, zanimanja, ustvarjalnost ter druge veščine oz. spretnosti.

Veliko vlogo pri razvijanju močnih področij, talentov in nadarjenosti pri dijakih imajo tudi njihovi mentorji, ki jih dodatno usmerjajo in podpirajo pri udejstvovanju preko različnih priprav, napotkov in usmeritev. Poleg priprav na različna tekmovanja, projekte in razstave ter drugih priložnosti za udejstvovanje smo v šolskem letu 2024/2025 za dijake, ki so bili prepoznani kot nadarjeni ali potencialno nadarjeni dijaki,

organizirali različna srečanja, v sklopu katerih so svoja zanimanja ter močna področja še poglobljali. Izvedena so bila tudi spoznavna srečanja in delavnice Mapa učnih dosežkov, na katerih so zainteresirani dijaki spoznavali pomen sprotnega dokumentiranja različnih osebnih dosežkov. V juniju 2025 sta bila izvedena dva tematska dneva za nadarjene in potencialno nadarjene dijake, in sicer likovno ustvarjanje v povezavi z naravoslovnimi vsebinami (Žabja hiša, Radensko polje) in Živalski vrt Ljubljana – srečanje z oskrbnikom, nutricionistko, kuratorko, veterinarjem in biologinjo. Tematskih dni se je udeležilo deset dijakinj, ki so izkazale zanimanje.

Oba dneva sta bila navdihujoča in bogata s strokovnimi znanji, s katerimi so dijakinje okrepile svoje interese in zanimanja.

BRIHTNE BUČE BAJNOFA TEKMUJEJO

JOURNÉES DE LA ROSE - MEDNARODNO CVETLIČARSKO TEKMOVANJE NA TEMO VRTNICE IN STRIP

Besedilo: Ema Urbanč, 5. b; Fotografiji: mentorica Andreja Bartolj Bele, univ. dipl. inž. kmet.

Na tekmovanje smo se odpravili pod okriljem podjetja Flower academy in mentorice Sabine Šegula. Ekipo smo sestavljali udeleženci iz cele Slovenije. Andreja Bartolj Bele je tokrat kot mentorica suvereno nadomeščala Sabino Šegula, ki je bila v času tekmovanja v Kambodži.

Priprave na tekmovanje in spoznavni dan vseh članov smo imeli že prej. Na pripravi smo se dogovorili, kaj točno bomo delali in kako si bomo delo razdelili. V tekmovalni ekipi so bili še Urška Kmetec, ki ima na Ptuj svojo cvetličarno, Metka Kimovec, ki kot študentka hortikulture dela v cvetličarni v Kamniku, Janik Rumez, ki je študent hortikulture v Naklem, Klemen Bartolj, ki je skrbel za teambuilding, in Ema Gnidovec, ki je poskrbela za prevozno sredstvo in ugodje na poti.

Naše nepozabno tekmovanje v francoski vasi Doue-la-Fontaine se je začelo že v zgodnjih nedeljskih jutranjih urah, ko smo se vsi zbrali v Kranju in naložili vse potrebne materiale in osebno prtljago v kombi. Na pot smo se podali preko Avstrije in Nemčije in nekje na pol poti, v Strasbourgu, prespali. V Strasbourgu smo si tisti, ki nismo bili preveč utrujeni od potovanja, ogledali staro mestno jedro.

Naslednji dan smo po še osmih urah vožnje prispeli na cilj, kjer so nam postregli z okusno dobrodošlico in s kozarcem penine. Pokazali so nam, kje bomo tekmovali. Ta prostor je bila jama, kar je bil poseben izziv, saj smo prav v teh jamah tudi prespali. To je ustvarilo edinstveno izkušnjo in poglobilo naš stik z naravo ter nas bolj povezalo kot ekipo.

Naslednji dan smo pričeli z delom. Pomagali so nam mentorica profesorica Andreja Bartolj Bele, Klemen

in Ema. Z lestvijo smo na jeklenice obesili krogle in postavili konstrukcijo. Na koncu smo dobili še vrtnice, ki smo jih prvi dan lahko samo očistili. Naše nadaljnje delo je bilo delovno napeto in naporno. Razdelili smo si naloge in vsak se je lotil svoje zadolžitve. Med sabo smo si pomagali in z rezultatom smo bili več kot zadovoljni. Po koncu tekmovanja je sledil tradicionalni dogodek z vrtnicami, kjer so obiskovalci občudovali naše izdelke.

Na koncu smo si privoščili ogled gradu v mestu Saumur, ki nas je navdušil s svojo zgodovino in arhitekturo. Na poti domov smo prespali v mestu Troyes, nato pa obiskali še dvorec Villandry, ki nas je s svojimi izjemnimi vrtovi in eleganco popolnoma očaral in zaokrožil našo avanturo v Franciji.

To je bilo zame osebno najboljše tekmovanje doslej. Na svojo ekipo sem zelo ponosna, saj smo znali sodelovati, si pomagati, ko nas je preganjal čas, in vzdrževati dobro vzdušje. Po oceni vseh je bila to izjemna izkušnja in nepozabna avantura hkrati.

ETNOLOŠKE IN KULINARIČNE ZNAČILNOSTI SLOVENIJE 2025

Besedilo in fotografiji: mentorica Damjana Hosta, univ. dipl. inž. agr.

Tudi v šolskem letu 2024/25 je Grm Novo mesto – center biotehnike in turizma v sodelovanju z Zvezo za tehnično kulturo Slovenije uspešno organiziral že 27. državno tekmovanje na temo etnoloških in kulinarčnih značilnosti Slovenije. Letos so se tekmovalci posvetili prilogam. Preučevali so njihove sestavine, vrste, načine priprave, uporabljene začimbe ter način postrežbe v različnih slovenskih pokrajinah.

Naš zavod sta v srednješolski kategoriji zastopali kar dve ekipi. Enota Kmetijske šole Grm in biotehniške gimnazije je s svojo raziskovalno nalogo osvojila 3. mesto, enota Dijaškega in študentskega doma pa 4. mesto. To je lep uspeh in priznanje za njihovo strokovno in ustvarjalno delo.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA GEOGRAFIJE 2024/25

Besedilo in fotografija: mentorica Nina Jarc, prof.

Šolsko tekmovanje iz znanja geografije 2024/25 je potekalo na temo Naravne sile, ki spreminjajo družbo. Tekmovanja se je udeležilo 6 dijakov biotehniške gimnazije. Jan Pirc in Tinkara Žagar sta za dosežek na šolskem tekmovanju prejela bronasto priznanje, Tinkara pa se je uvrstila še na državno tekmovanje.

V soboto, 5. aprila 2025, je v organizaciji Zavoda RS za šolstvo potekalo državno tekmovanje na Osnovni šoli Belokranjskega odreda Semič. Tinkara Žagar je na državnem tekmovanju prejela zlato priznanje.

TEKMOVANJE V POZNAVANJU FLORE 2024/25

Besedilo: mentorica mag. Urška Ogrinc, prof.

Tekmovanje v poznavanju flore je poteklo v dvojicah, ko so se dijaki preizkusili v teoretičnem poznavanju različnih rastlinskih družin. Na državno tekmovanje so se uvrstili štirje gimnazijski pari, in sicer Jakob Globevnik in Tilen Kržan, Zala Lajkovič in Anja Jereb, Manca Lokar in Nuša Zaman Jelenič ter Luka Cvelbar in Matic Praprotnik.

Državno tekmovanje je bilo v maju 2025 in je tokrat potekalo na naši šoli (v soorganizaciji z Botaničnim društvom Slovenije). Gostili smo preostalih osemdeset tekmovalcev in osemnajst mentorjev iz osmih osnovnih šol in desetih srednjih šol. V tem delu tekmovanja so tekmovalci izvedli popis rastlin na tekmovalnem območju in pripravili herbarij.

Luka Cvelbar in Matic Praprotnik (lanski 3. a) sta na državnem tekmovanju dosegla zlato priznanje.

TEKMOVANJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE 2024/25

Besedilo: mentorica mag. Urška Ogrinc, prof.

Šolsko tekmovanje za Proteusovo priznanje je potekalo 20. januarja 2025 in se ga je udeležilo kar nekaj dijakov in dijakinj. Tema za prve in druge letnike je bila Invazivni tujerodni organizmi. Dijaki zadnjih in predzadnjih letnikov pa so tekmovali v poznavanju splošne srednješolske biologije. Na pripravih so tako poglobljali in utrjevali znanje s področja biologije.

Državno tekmovanje je potekalo 15. marca 2025 na Fakulteti za naravoslovje in matematiko v Mariboru. Udeležili so se ga Ana Cerar, Lucijan Ivičič in Gal Giodani, ki so tudi dobili bronasto priznanje na šolskem tekmovanju.

Lucijan Ivičič je na državnem tekmovanju prejel srebrno priznanje.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA STATISTIKE 2024/25

Besedilo: mentorica Urška Mihelič, prof.

Tekmovanje na nacionalni ravni je potekalo v dveh krogih. Šolskega tekmovanja so se v okviru pouka matematike udeležili dijaki naših lanskih 1. letnikov gimnazijskega programa. Kar 47 dijakov je uspešno opravilo s spletnimi nalogami, zato so si prislužili nagradne majice, 24 dijakov pa je prejelo tudi bronasta priznanja.

Tri ekipe so se uvrstile na državno tekmovanje. To so bile:

- ekipa TRINEONKE, katere članice so bile Lana Koligar, Katjuša Cetina in Patricija Kamin;
- ekipa EBJMKT2009, katere članice so bile Eva Bizjak, Katarina Tomšič in Julija Marn;
- ekipa ZVEZDICE, katere članice so bile Neža Poljanec, Manca Rozman in Staša Jelenc.

Državna raven tekmovanja je potekala od 15. 1. 2025 do 12. 2. 2025. Ekipe pa so v tem delu pod mojim mentorstvom pripravile raziskovalno nalogo in jo predstavile v formatu pdf. Srebrna priznanja je prejelo 6 tekmovalk. To so bile Eva Bizjak, Katarina Tomšič in Julija Marn, ki so s svojo nalogo Izobrazba, delo in migracije občin jugovzhodne Slovenije osvojile 19. mesto, in dijakinje Lana Koligar, Katjuša Cetina in Patricija Kamin, ki so s svojo nalogo Pandemija in migracije osvojile 22. mesto.

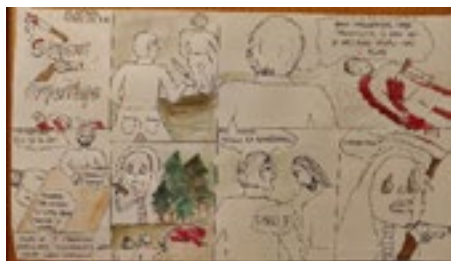
LIKOVNI NATEČAJ STRIPBURGER

Besedilo: mentorica Maja Mlakar, prof.

V mesecu marcu 2025 smo sodelovali na mladinskem natečaju za strip in animacijo Stripburger. Letos smo ustvarjali na temo smrti, ki naj bi bila predstavljena hudomušno, akcijsko, grozljivo, romantično ... Za navdih so nam ponudili lik iz stripa Smrt in čevljar, avtorja Jureta Engelsbergerja, ter Kintara, glavnega junaka stripa italijanske avtorice Elise Menini.

Za natečaj so bila izbrana dela dijakinj Katjuše Cetina, Maje Kranjec, Sare Miketič, Zoje Jankovič, Tjaše Kostevc, Klavdije Marlin, Vite Julije Jeram in Neže Poljanec. Dela so bila tudi razstavljena v ljubljanski Knjižnici Otona Župančiča.

PODJETNIŠTVO NA GRMU

Besedilo in fotografija: mentor Mitja Turk, prof.

Na regijskem tekmovanju v podjetniških idejah mladih POPRI, ki je bilo 12. marca 2025 v Novem mestu, sta sodelovali dve ekipi naše šole.

Ekipa ROOTPOWER, ki so jo sestavljale Nika Boič, Aleksandra Črtalič, Ariana Ilnikar in Gaja Ristič, je predstavila svojo naravno energijsko pijačo brez kofeina. Ekipa ReserVé, ki so jo sestavljale Zala Kotar, Nuša Zaman Jelinič, Manca Lokar, Enja Hočevlar in Simona Kozole, je predstavila aplikacijo za rešitev problema z rezervacijami restavracij in klubov za različne dogodke in priložnosti.

Ekipa ROOTPOWER je s svojo naravno energijsko pijačo brez kofeina dober mesec kasneje sodelovala tudi na srednješolskem znanstveno-podjetniškem tekmovanju ScienceJam. Naloga je obsegala raziskovalni in podjetniški del. Razvoj pijače RootPower se je začel oktobra 2024, ko so dijakinje iskale naravne alternative kofeinu. V šolskem laboratoriju so oblikovale edinstveno kombinacijo okusov – jagoda, kivi in pomaranča. Mentorja dekletom sta bila profesorja Jana Goršin Fabjan in Mitja Turk.

SALAMIADA 2025

Besedilo: Stanislava Hude, prof.

Naši dijaki programa mesar in njihova mentorja Drago Košak ter Miha Cesar so ponovno sodelovali pri izvedbi novomeške salamijade, ki je izbirno tekmovanje. Udeleženi so bili tako pri izbiranju vzorcev kot tudi pri poteku ocenjevanja. Letošnje leto sta s svojima izdelkoma sodelovala naša dijaka Žiga Cvetković in Simon Pirnar ter dosegla lep rezultat.

Zelo pomembno je, da dijaki sodelujejo pri ocenjevanju, saj je izvedba senzoričnega dela ocenjevanja tudi del njihovega učnega načrta. Dijaki so bili pohvaljeni od članov ocenjevalne komisije za vrhunsko in natančno rezanje vzorcev salam ter za prinašanje vzorcev salam in pobiranje ocenjevalnih listkov članom komisije.

KVIZ MLADI IN KMETIJSTVO 2025

Besedilo: Urška Trobec, univ. dipl. inž. živ.

Razširjeni regijski kviz Mladi in kmetijstvo, ki so ga organizirali DPM Krško in KGZ Novo mesto je v mesecu aprilu potekal na Gori pri Krškem. Udeležili so se ga zmagovalci šolskega kviza. To so bile dijakinje Tinca Potrbin, Ana Kernc in Nina Rašelj. Zmagale so na razširjenem regijskem kvizu mladih ekip z Dolenjske, Bele krajine in Posavja.

68. DRŽAVNO TEKMOVANJE ORAČEV SLOVENIJE IN 30. DRŽAVNO TEKMOVANJE BIOTEHNIŠKIH ŠOL V ORANJU

Besedilo: prirejeno po <https://zotks.si/68-drzavno-tekmovanje-oracev-slovenije-in-30-drzavno-tekmovanje-biotehniskih-sol-v-oranju/>

V Rakičanu je 12. in 13. septembra 2025 potekalo 68. državno tekmovanje oračev Slovenije in 30. državno tekmovanje dijakov in študentov biotehniških šol v oranju. Najboljši slovenski orači so se pomerili v oranju strnišča in ledine. Tekmovanje je potekalo v dveh kategorijah – s plugi krajniki in z obračalnimi plugi.

Pomerilo se je 12 tekmovalcev iz 6 slovenskih regij in 4 dijaki biotehniških šol. Kvaliteto oranja je ocenjevala strokovna komisija. Vsak tekmovalec je moral preorati 20 x 80 m veliko tekmovalno parcelo strnišča zasejanega z ajdo tako v petek kot v soboto.

Nova državna prvaka v oranju sta Igor Pate, ki je zmagal v kategoriji obračalni plugi, in Matej Sinic, zmagovalac v kategoriji plugi krajniki. Med ekipami je zmagala ekipa Dolenjska.

Zmagovalca državnega tekmovanja dijakov biotehniških šol v oranju sta Toni Zabukovec, Kmetijska šola Grm in biotehniška gimnazija, ki je zmagal v kategoriji obračalni plugi, in Jaka Norčič, BŠ Rakičan, zmagovalac v kategoriji plugi krajniki.

Iskrene čestitke!

KVIZ PRAŠIČJEREJA 2025

Besedilo: Urška Trobec, univ. dipl. inž. živ.

Kljub uspešno opravljeni maturi v mesecu juliju so se 3 dijaki programov kmetijsko-podjetniški tehnik in biotehniška gimnazija 26. 8. 2025 udeležili kviza iz prašičereje. Ta se je odvijal v okviru 63. mednarodnega kmetijsko-živilskega sejma AGRA. Šolo so zastopali Nik Udovič, Hana Logar in Klara Hudelja. Na kvizu so dosegli odlično 1. mesto.

LAHKIH NOG NAOKROG

NADSTANDARDNA EKSKURZIJA V PARIZ, VERSAILLES in STRASBOURG

Besedilo in fotografija: aktiv angleškega jezika

V okviru aktiva za angleščino je bila maja 2025 izvedena nadstandardna ekskurzija v Pariz, Versailles in Strasbourg. Ekskurzije se je udeležilo 52 dijakov v spremstvu 4 profesorjev šole. Dijaki so spoznavali zgodovinske, geografske in kulturne značilnosti omenjenih krajev, okušali tradicionalne francoske jedi, se naučili koristnih francoskih fraz in pridobili pomembne življenjske izkušnje.

PROJEKTNI DNEVI V OSILNICI

Besedilo: Živa Ficko, Alex Banič Kerin in Tai Fifolt, 2. d

Dijaki lanskega 1. letnika programov srednje strokovnega izobraževanja smo konec maja 2025 odšli v Osilnico. Prvi dan smo po prihodu in počitku odšli na pohod, ki je bil dolg dobrih 12 kilometrov. Ko smo se vrnili nazaj v hotel, smo se najprej preoblekli, saj smo bili zaradi hudega dežja vsi zelo premočeni, potem pa odšli na večerjo. Po večerji smo poskakali v hotelski bazen.

Naslednji dan smo ob 7.30 najprej imeli zajtrk, potem pa smo se sprehodili do bližnje reke, kjer smo ekološko (z opazovanjem) in biološko (s pomočjo organizmov v reki) analizirali vodo. Vzeli smo vzorec vode in ga odnesli nazaj do hotela, kjer smo naredili še kemijsko analizo. Zvečer smo se družili ob tabornem ognju, ko so nam bolj glasbeno nadarjeni sošolci zaigrali na harmoniko.

Tretji dan smo imeli orientacijski tek po Osilniški dolini. Dobili smo zemljevid doline, na katerem so bile označene točke, do katerih smo morali priti. Na vsaki točki so nas čakala vprašanja, na katere smo morali odgovoriti. Po kosilu smo se odpravili nazaj proti šoli.

NAŠA ŠOLA V NARAVI

Besedilo: Iza Bahčič in Naja Ana Šepetavc, 3. d

V sredo, 11. junija 2025, smo se dijaki lanskega 2. c in 2. d ob 8. uri odpravili proti Pohorju. Polni pričakovanj in dobre volje smo zapustili domače okolje in se podali na 3-dnevno dogodivščino v Gorenje pri Zrečah. Naš vmesni postanek je bilo raziskovanje Celjskega gradu, ki je bil nekoč prizorišče dvornih spletk, ljubezni in bojov za moč, predvsem pa je najbolj znan kot dom Celjskih grofov, najvplivnejše vladarske dinastije na Slovenskem.

Ob prihodu ČŠOD Gorenje smo začeli z zanimivimi dejavnostmi. Najprej smo v skupinah gradili svoje bivake iz naravnih materialov. Delo je zahtevalo dobro načrtovanje, sodelovanje in nekaj spretnosti. Uspelo nam je postaviti tako funkcionalna kot tudi zelo ustvarjalna zatočišča, ki pa smo jih na koncu tudi skrbno pospravili, da ne bi pretirano posegali v naravno shemo.

Naslednje dni smo spoznavali zdravilne rastline, ki rastejo v naši okolici. Naučili smo se, kako jih prepoznamo in za kaj jih lahko uporabimo. Spoznanja so bila zelo zanimiva in uporabna. Hkrati smo

se tudi sladkali z gozdnimi sadeži. Preskusili smo se še v lokostrelstvu, kjer smo vadili natančnost in potrpežljivost, ter v plezanju, ki je bilo pravi izziv za naše mišice in pogum. Vsi smo se odlično odrezali in premagali plezalno steno. Zadnji večer smo se odpravili v bližnjo restavracijo, kjer smo se posladkali s palačinkami. To prijetno druženje ob hrani in smehu je lepo zaokrožilo naše skupno bivanje.

Na zadnji dan, v petek, 13. junija, smo se podali na pohod do Lovrenških jezer. Pot nas je vodila skozi čudovito naravo. Ko smo prispeli do jezer, smo bili nagrajeni z osupljivim razgledom. Domov smo se vrnili polni lepih spominov, novih znanj in prijetnih doživetij, ki jih ne bomo zlahka pozabili.

NAŠI NARAVOVARSTVENIKI V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU

Fotografiji: Andreja Bartolj Bele, univ. dipl. inž. kmet.

Dijaki 3. in 4. letnika programa naravovarstveni tehnik so med 15. in 17. 9. bivali v planinski postojanki Dom na Komni. Njihov začasni dom, ki odpira lep pogled na Bohinjsko jezero, Pokljuko in Jelovico, je bil odlično izhodišče za raziskovanje lepot Triglavskega narodnega parka in Sedmerih jezer. Razgiban visokogorski teren, za katerega je po mitološki razlagi odgovoren kozel Zlatorog, zanimive rastline, fosili in alpske živali so ponudile možnost, da podkrepijo znanje, ki so ga pridobili v učilnici. Prečudoviti razgledi pa so povzročili, da so vsi udeleženci kaj hitro pozabili na občasne fizične napore.

Z MOJEGA ZORNEGA KOTA

POROČILO IZ TABORA V DIANIJU (KENIJA)

Besedilo in fotografije: mentor Anton Goršin, univ. dipl. inž. gozd.

V času od 4. 5. do 11. 5. 2025 je v mestu Diani potekal projekt Warming school, in sicer je bilo tokrat v ospredju usposabljanje udeležencev za trajnostni razvoj. Na tem srečanju je sodelovalo 44 udeležencev iz 4 evropskih držav (Italija, Nemčija, Slovenija in Švedska) in 4 afriških držav (Kenija, Ruanda, Somalija in

Tanzanija). Iz vsake države smo se usposabljanja udeležili po eden mentor in 5 študentov oz. dijakov. Iz centra Grm Novo mesto so se poleg mene tega usposabljanja udeležili dva (sedaj že bivša) dijaka iz programa kmetijsko-podjetniški tehnik Marko Maver in Nik Udovič, dijak in dijakinja iz programa naravovarstveni tehnik Leon Pečavar in Jerca Tessari ter dijakinja iz programa gostinsko-turistični tehnik iz Srednje šole za gostinstvo in turizem Ula Bezek. Iz Italije in Nemčije pa sta bila še po dva trenerja. Usposabljanje je večinoma potekalo v t. i. zgradbi Likizo house, ki je v lasti Angleža, in nad katero je drevo opičji kruhovec (baobab) mogočno razprostiralo svoje veje. V krošnjah drevesa so nas pogosto prišle obiskat opice vervet.

Temeljni poudarki srečanja so bili na:

- kompetencah neformalnega in vseživljenjskega učenja,
- področjih dela v trajnostnem razvoju,
- osebnih kariernih ciljih,
- dnevnih trajnostnih navadah,
- medkulturni izmenjavi,
- kampanji in socialnih medijih,
- udeležbi v projektu LAB in
- priložnostih projekta Erasmus+.

Vtisi udeležencev tabora

Ko sem izvedela, da sem sprejeta v projekt Erasmus+ (Warming school) Mombaso, sem bila v šoku. Afrika? Kenija? Mombasa? Vedela sem, da bo to nekaj čisto drugačnega od vsega, kar sem kdaj doživela. Bila sem navdušena, pa tudi prestrašena. Zdaj, ko gledam nazaj, pa lahko rečem, da je to bila ena najboljših izkušenj v mojem življenju.

Ko sem prispela v Mombaso, me je najprej presenetila vročina. Bila je povsem drugačna kot v Sloveniji. Ljudje so me pozdravljali, tudi če me niso poznali, kar se mi je zdelo sprva nenavadno, a hkrati zelo lepo. Največji šok pa je bil način življenja, saj večina ljudi nima niti osnovnih stvari, ki so pomembne za življenje (čista voda, oblačila, obutev, zavetje), ampak so kljub temu neverjetno pozitivni, hvaležni in prijazni. Tako sem spoznala, da sreča ne prihaja iz materialnih stvari.

Največ, kar sem odnesla iz Mombase, ni bilo znanje iz delavnic, ravno nasprotno. Spoznala sem, da sem bolj pogumna, kot sem do še nedavnega mislila, in da je kljub preprostemu življenju še vedno mogoče biti srečen, saj so druženja z ljudmi pomembnejša kot uporaba interneta in Wi-Fi. Po vrnitvi domov je bil moj pogled na svet drugačen. Naenkrat sem bila hvaležna za stvari, ki jih prej sploh nisem opazila - za toplo vodo, javni prevoz, poln hladilnik ... Počutila sem se bolj odraslo in nekako zrelejšo.

Resnično me je razžalostilo, ko sem videla otroke, ki niso hodili v šolo, ker si njihovi starši tega niso mogli privoščiti. Nekateri so prodajali zapestnice turistom na ulici. Dokler jaz lahko ustvarjam in hodim za svojimi sanjami o prihodnosti, oni verjetno o tem sploh ne razmišljajo, saj nimajo priložnosti.

Navdušilo pa me je to, kako povezani so med seboj. Ljudje skrbijo drug za drugega – sosedje so si kot družina. Nihče ni sam. Vedno so nasmejani in dobre volje v družbi drug drugega ali do tujcev.

Ta izmenjava mi je odprla oči. Pokazala mi je svet, ki ga prej nisem poznala. Svet, kjer ni vse popolno, a kjer je srce ljudi ogromno. Postala sem hvaležnejša, za vse kaj imam, in spoznala, kaj lahko pridobim. Kenija me je naučila, da sreča ni v tem, kar imaš, ampak v tem, kako gledaš na svet.

Ula Bezek

Ko sem izvedel, da bom del ekipe, ki se bo odpravila v Kenijo, se niti točno nisem zavedal, kaj vse bom spoznal ter izkusil. Že samo potovanje z letalom je bil edinstven vtis, saj sem z njim letel prvič. Ko smo prispeli v kraj Diani, je mesto že takoj ponujalo izjemne razglede po afriški pokrajini. Kmalu za tem smo se prvič dobili z predstavniki drugih držav. Kljub temu da smo jih želeli spoznati, pa nismo vedeli, ali nam bo pri tem jezik oteževal spoznavanje.

Skrb je bila povsem odveč. Kmalu smo se začeli pogovarjati z ekipami iz vseh držav. Naši pogovori so bili spontani, teme pa so segale od načinov življenja in navad v posameznih državah do spoznavanja narave in kulture. Najbolj mi bodo v spominu ostali člani italijanske ekipe, s katerimi sva z Markom večer pred odhodom domov večerjala tradicionalno kenijsko jed ter se z njimi pogovarjala o povsem običajnih stvareh, kot so veselice ter gorski pohodi. Definitivno pa ne bom pozabil ekipe iz Zanzibarja, s katero smo se spoznavali, pogovarjali, plesali ter delili šale. Zadnji dan, ko je bil čas slovesa, pa smo si izmenjali nekaj manjših daril, ki nam bodo ostala v spomin na naše prijatelje iz Zanzibarja.

Nik Udovič

Ob prihodu v Diani sem takoj začutila drugačnost Afrike – vroče sonce, pestra mešanica rastlinja in topel peščen zrak. Najbolj sem uživala v skupnih delavnicah, ko smo naredili plakat o našem šolskem programu in ga predstavili drugim ter odgovarjali na njihova vprašanja (predvsem o lišajih). V času obiska šole Makemba Academy sem videla, kako pomembno je tam znanje za otroke ter kako skrbno gojijo zelenjavne vrtove in sadijo drevesa, da poskrbijo za prihodnost. Občudovala sem njihovo preprosto, a hkrati bogato življenje in njihovo sposobnost, da iz odpadkov ustvarijo uporabne stvari.

Med popoldanskimi dejavnostmi me je najbolj navdušil obisk parka Snake Kroko, kjer sem v rokah držala številne živali, med njimi pitona, zeleno drevesno kačo, kajmana in gekone, ki so vsi bili zelo pristrčni. Ob našem vodiču me niti ene živalske vrste ni bilo strah. V zavetišču Colobus pa sem spoznala, kako pomembno je varovati opice in njihov gozdni habitat.

Zadnji dan v praku Kisite sem prvič poizkusila snorkljanje in ob tem opazovala barvite ribe ter tamkajšnje korale. Hkrati pa sem spoznala tudi, kako zelo močno je afriško sonce, saj sem si pozabila z zaščitno kremo zaščititi eno roko in zato je bila po 45 minutah plavanja v morski vodi popolnoma opečena. Vse te izkušnje so se mi strnile v spoznanje, kako smo ljudje majhni, a vendarle lahko za naš planet z majhnimi dejanji naredimo veliko, če se le potrudimo in nismo preleni.

Jerca Tessari

Takoj ob prihodu na letališče v Mombasi sem opazil veliko razliko že v samem ozračju. Čeprav je bilo še temno, sem čutil razliko v višji vlagi in temperaturi tako v pesku na tleh kot v zraku. Na začetku je bil zame to velik šok, ampak sem se na ozračje hitro navadil. Druženje z ostalimi udeleženci tabora mi je bilo zelo všeč, saj sem lahko vadil znanje angleščine in si v sporazumevanju izboljšal poznavanje tujega jezika. Posebej zanimivo mi je bilo spremljanje predstavitev udeležencev tabora iz različnih držav Evrope ter Afrike. Med udeleženci je bila opazna tako kulturna razlika kot tudi značajska. Zelo mi je bilo všeč sodelovanje pri primerjanju različnih perspektiv trajnostnega razvoja v odnosu do reševanja problemov modernega sveta.

V dneh, ki smo jih preživeli v Keniji, smo si ogledali mnoge znamenitosti ter obiskali kar nekaj restavracij. Hrana mi je bila všeč, a večinoma smo izbirali jedi, ki so nam bile že vnaprej poznane. Seveda pa smo imeli tudi priložnost, da smo poskusili tradicionalno lokalno hrano ter sadje. Med drugim smo si ogledali tudi eno izmed osnovnih šol, ki pri svojem delu implementira uporabo recikliranja ter drugih trajnostnih praks. Zanimivo je bilo primerjati šolski sistem v Keniji s šolskim sistemom v Sloveniji. Med sistemoma je opazna razlika, saj učenci v Keniji pridobivajo predvsem praktična znanja s področja kmetovanja, priprave hrane itd.

Najbolj pa se mi je v spomin vtisnil zadnji dan našega bivanja v Keniji. Med obiskom morskega parka Kisiti bi načeloma lahko videli delfine, a se to žal ni uresničilo. Kljub temu pa smo se imeli zelo lepo na ladjici, kjer smo lahko občutili valove Indijskega oceana ter izkusili snorkljanje. Možno sem obžaloval, da s sabo nisem imel podvodnega ovitka za telefon, saj bi lahko posnel številne morske ribe ter druge oceanske lepote tega območja. Izkušnja sodelovanja na mednarodnem taboru je bila zelo poučna in zanimiva.

Leon Pečaver

V maju smo v okviru Erasmus+ projekta obiskali Kenijo, kjer smo preživeli en teden. Že prvi dan smo se spoznali s predstavniki iz drugih držav, z njimi zelo hitro navezali stike ter se kljub kulturnim raznolikostim hitro medsebojno povezali. Čas je minil kot bi mignil, saj smo vsak dan imeli organizirane različne delavnice, kjer smo se pogovarjali o okoljskih težavah in primernih rešitvah. Spoznavali smo kulturo in navade Kenijcev in tudi ostalih udeleženi v projektu.

Svoj prosti čas smo izkoristili za druženje in raziskovanje posebnosti samega mesta ter tamkajšnje kulinarike. Že prvi dan mi je bilo jasno, da mi bo to sodelovanje v projektu za vedno ostalo v lepem spominu. Obisk Kenije zagotovo ni nekaj povsem vsakdanjega, še posebej če imaš ob tem priložnost spoznati veliko novih, zanimivih ljudi, od katerih se je bilo zadnji dan prav težko posloviti. V času našega usposabljanja smo ustvarili nepozabne prijateljske vezi in veliko lepih spominov. Spoznavali smo nekatere tradicionalne plese, se preizkusili v učenju različnih izrazov v tujih jezikih in z zanimanjem okušali tradicionalne jedi. Ob slovesu smo si izmenjali še nekaj manjših daril, ki bodo v domačem okolju vsakega obdarjenca spominjali na čudovit teden, ki je bil preživet v Keniji.

Marko Maver

FLORCERT IZPIT – PRVI KORAK NA MOJI FLORISTIČNI POKLICNI POTI

Besedilo: Loti Bele, 3. f

Čisto nepričakovano se mi je v začetku poletnih počitnic ponudila priložnost, da v Italiji v okviru festivala Romantica opravljam mednarodni cvetličarski izpit. CertificateFlorCert mi pomeni zelo veliko, saj je to ena izmed pomembnih točk v mojem življenju, ki sem si jo dolgo želela doseči. Zdaj, ko mi je uspelo, se lahko osredotočim na višje cilje.

Na FlorCertu sem imela možnost izbirati med tremi temami. Odločila sem se za temo Nikola Tesla. To je bil zame precejšen izziv. Lahko bi si izbrala lažjo temo, a takrat sem čutila, da moram izbrati nekaj, kar mi je predstavljalo poseben izziv. Čeprav je bila tema zahtevna, sem imela dovolj samozavesti, da sem verjela v svoj uspeh.

Priprave na FlorCert so bile zanimiv proces – od skiciranja in izdelave ogrodja, do tehničnih težav, veselja pri izbiri cvetja in vsega vmes. Velik del uporabljenega cvetja sem nabrala sama v naravi, kar mi je pomagalo tudi pri znižanju stroškov. Izbrala sem močne, izstopajoče barve in ustvarila veliko kontrastov, s čimer sem želela ponazoriti Teslove ideje ter moč energije in elektrike.

Na koncu sem svoj izdelek predstavila in nalogo zagovarjala pred mednarodno komisijo v angleščini. Pred nastopom sem bila zelo nervozna, saj nisem pričakovala, da bo predstavljanje v angleščini toliko težje kot v slovenščini. Ko pa sem končala, sem si močno oddahnila in ugotovila, da sploh ni bilo potrebe po taki tremi.

Vesela sem, da sem dobila to izkušnjo. Z njo sem se veliko naučila, pridobila nove spretnosti in si okrepila samozavest.

ROMANTICA - BUGNARA 2025

Besedilo in fotografije: Andreja Bartolj Bele, univ. dipl. inž. kmet.

Sredi šolskih počitnic smo se neko zgodnje jutro odpravile v Italijo. S težavo smo uspele natlačiti v avto vso osebno prtljago in rekvizite, ki jih je Loti potrebovala za opravljanje svojega mednarodnega cvetličarskega izpita. Že pred šesto zjutraj smo se ustavile v Ljubljani, kjer smo pri grosistu prevzele cvetje. Nekako se nam je uspelo uskladiti z vremenom, ki nam je bilo naklonjeno. Oblačno, občasno dež, ne prevroče. Ravno prav za cvetje, ki smo ga peljale skoraj 900 kilometrov daleč. Vse tri smo se veselile dogodivščine, ki je bila pred nami. Kljub močnejšim nalivom pred ciljem smo varno prispele v Bugnaro, kjer smo se namestile v hotel.

Naslednji dan je bil za naju z Emo bolj informativne narave, medtem ko je Loti že intenzivno delala na svoji temi za mednarodni cvetličarski izpit.

V torek zvečer smo imeli uradno večerjo, kjer smo se spoznali z udeleženci festivala. Razveselili smo se znanih obrazov iz prejšnjih let in z zanimanjem opazovali novince, ki smo jih seveda toplo sprejeli medse.

Sreda se je začela z navodili s strani organizatorja in spoznavanjem točk v Bugnari, ki so nam bile dodeljene. Urbani LandArt pomeni, da se iz naravnih materialov izdelata prostorske dekoracije v urbanem prostoru. Mesto Bugnara je s svojimi romantičnimi kotički kot ustvarjeno za to. Takoj ko so nam dostavili naravne materiale, smo pričeli z delom. Vsako državo sta zastopala dva florista, ki sta iz ponujenih materialov po svojem navdihu predstavila romantiko mesta Bugnara. Ema je sodelovala v skupini s cvetličarko iz Srbije. Poleg Slovenije so bile na festivalu še ekipe iz Nizozemske, Belgije, Srbije, Črne gore, Estonije, Ukrajine, Kitajske in Švedske. Letos za čas ustvarjanja res ni bilo prevroče. Tudi midve sva bili hvaležni za kakšen oblak, ki je začasno prekril sonce, saj je bil najin prostor zdaleč najbolj sončen kotiček mesta. Iz palic

trstike sva postavili konstrukcijo, ki sva jo fiksirali na kovinsko ograjo. Na konstrukcijo sva pričvrstili zvezdaste elemente, ki sva jih izdelali iz listov trstike. Najin cilj je bil, da porabiva vse materiale oziroma celotne rastline, ter da ne puščava ostankov. To nama je tudi popolnoma uspelo. Na koncu sva dodali cvetje, pri čemer sva se poslužili klasičnih tehnik izdelave aranžmajev.

Drugi del naloge je bil izdelava klobukov s cvetličnim dodatkom. Klobuke so na glavnem odru v soboto predstavljali modeli. Dekleta iz mesta so se z nami srečala že dan poprej. Najin model je bila osmošolka Azura. Navdušena je bila nad idejo, kakšen klobuk ji bova izdelali. Midve pa sva ji na koncu spletli še cekar in izdelali pas. Pri klobuku so nama za osnovo služili nekakšni trakovi iz močvirskega šaša, ki sva ga nabrali na domačem vrtu. Vmes sva napletli kitke iz mladih listov trstike. Čisto mladi listi so skoraj bele barve. Starejši, kot so listi, bolj temno zeleni so. Tako sva že v osnovni konstrukciji dobili barvne nianse, ki so v izdelek vnesli tridimenzionalnost. Klobuk sva dopolnili z modrimi cvetovi alpske možine in rumenimi kraspedijami ter staticami v rumeni, vijolični in beli barvi. Azura je bila nad izdelki navdušena. Midve pa sva ji z veseljem poklonili tako klobuk kot tudi cekar in pas. Tako se je med Loti in Azuro spletlo prijateljstvo, ki bo gotovo trajalo še vrsto let.

Največ pozornosti je zagotovo požela Dijana iz Črne gore, ki je sodelovala pri izdelavi cvetlične obleke, ki jo je dizajnirala Sabina Šegula. Diana je obleko s ponosom razkazovala po ulicah Bugnare že v popoldanskih urah. Zvečer pa je bučen aplavz požela tudi na glavnem odru.

Naslednje jutro je bilo jutro poslavljanja in obljub, da se naslednje leto spet vrnemo. Organizatorica Silvia Romagnoli si je oddahnila, da je ponovno uspešno dokončala projekt. Mi pa smo jo hvaležno objeli in se odpravili proti domu. Vsaka je bila napolnjena z novo energijo in novimi idejami, ki jih bomo z veseljem uporabile pri svojem delu.

KULTURNI KOTIČEK

KNJIŽNI MOLJ PRIPOROČA - ANJA MUGERLI: PRIČAKOVANJA

Besedilo: Prirejeno po <https://www.goodreads.com/book/show/112973595-pri-akovanja>

V romanu Pričakovanja spremljamo zgodbo Jane in Primoža, ki si želita otroka. Na to, da je že skrajni čas za naraščaj, ju ves čas opominja tudi okolica. Njuno pričakovanje se že kmalu izkaže za nič kaj veselo, temveč zelo mučno in boleče.

Avtorica v svojem delu odkrito spregovori o neplodnosti, umetni oploditvi, splavu – temah, ki so danes še vedno tabuizirane. V središču pisanja je ženska, njene družbene vloge, predvsem pa njeno telo, ki je do konca razgaljeno in postavljeno na ogled skupaj z občutki osamljenosti, praznine in krivde. Za roman je pisateljica leta 2024 prejela nagrado kersnik.

Vabljeni ste, da si knjigo izposodite tudi v naši šolski knjižnici.

Odlomek iz knjige:

/.../ – Si še kaj razmišljala o umetni? vpraša čez nekaj časa. Ustavim se in ga pogledam. V roki držim par njegovih nogavic. – Pravzaprav ne, rečem. O umetni oploditvi sva se pogovarjala, še preden sva šla na kliniko, in takrat sem mu rekla, da zame to ne pride v poštev, da raje nimam otrok, a tedaj sem bila še polna upanja, da nama bo vendarle uspelo. – Ne morem it na umetno, rečem. – Zakaj ne? Še sama sedem na posteljo, med perilo, in skušam najti besede, s katerimi bi mu lahko razložila. Nekoč me je nekdo vprašal, ali so po mojem mnenju otroci, ki so spočeti v epruveti, enaki kot otroci, ki so spočeti naravno. Takrat sem se vprašanju čudila, itak, da so enaki, vsi so otroci, nekaj takega sem odgovorila, in danes ne mislim nič drugače, a vendar se mi zdi ideja, da bi šla sama v to, odbijajoča. – Rada bi, da se zgodi naravno, rečem in šele takrat opazim, da ima Primož na srajci še vedno pripeto papirnato rožo; cvetni listi so se povесili, kot bi oveneli /.../

Drobna cvetlica

Cel svet spet nori,
vedno znova divja,
ne jenja, ne staja.
Čas teče in mi z njim,
hitro in urno
in vsak dan hitreje.

Ne ozremo se skozi okno,
ne zapuščamo okvirja,
ne vidimo ljudi,
ne velikih ne majhnih stvari.

Zapiramo vrata,
postavljamo zidove,
odganjamo bližino
kljub strahu samote.

Se danes zdi dolga,
večna, neomajna
ta siva pot trpljenja,
muk in neveselja.

Želimo si konca mavrice,
tiste majhne skrinjice,
ki mislimo, da rešila bo vse.
Popravila, kar narobe je.

A se kdo ustavi
in nežno odpre oči,
da vidi spet sonce
in srečo ljudi -
tisto drobno cvetlico,
ki ob smehu cveti?

Nastja Vdovč, 3. a

ZGODILO SE JE NA POMLAD

Besedilo: aktiv ŠVZ

Ekipno in posamično področno tekmovanje v streljanju, Novo mesto, 5. 3. 2025

Posamično dijakinje - standard puška: Maja Krštinc – 3. mesto
- serijska puška: Manca Kužnik – 2. mesto
- zračna pištola: Meta Štimec - 2. mesto

Državno prvenstvo v veleslalomu, Soriška planina, 18. 3. 2025

Lovro Recelj – 2. mesto

Občinsko tekmovanje - pomladanski kros, Novo mesto, 3. 4. 2025

Dijaki 2007 in 2008: David Slemenšek - 1. mesto, Luka Kirm - 2. mesto, Katarina Tomšič - 1. mesto

Področno tekmovanje, posamično prvenstvo v atletiki, 12. 5. 2025, Novo mesto

Skok v daljino: Lucijan Ivičič - 2. mesto, David Kleindienst - 3. mesto
- 4 x 100 m, dijakinje: Patricija Medved, Maja Slak, Katarina Tomšič, Zoja Lana Dular – 3. mesto
- 4 x 100 m, dijaki: Timotej Butalin, Maks Makovec, Lucijan Ivičič, David Kleindienst – 2. mesto
- 2000 m: David Slemenšek - 3. mesto

DIJAKINJA ELIS FINK ČAJIĆ OSVOJILA ZLATO

Elis Fink Čajić, dijakinja programa naravovarstveni tehnik, je na tekmovanju v eventingu v kategoriji A1 za pokal Slovenije osvojila odlično 1. mesto.

Tekmovanje je potekalo konec februarja na posestvu Grad Prestranek.

Elis je bila edina tekmovalka, ki je nastopila brez sedla in je s tem navdušila ostale tekmovalce ter občinstvo.

BOŽIČNA VEČERJA IZ »ODPADNE HRANE«

PREDJED: BOŽIČNA KREMNA JUHA IZ SKRITIH ZAKLADOV

Za juho bomo potrebovali zelenjavne ostanke, ki so nam ostali v prejšnjih dneh pri kuhanju in smo ji jih ustrezno shranili. Za samo juho bomo uporabili tudi star kruh, paziti moramo le, da se na njem ni pojavila že plesen. Za dodatek k juhi pa bomo uporabili star posušen kruh, ki smo ga predhodno narezali na majhne kocke.

Sestavine:

- potrebujemo **peclje brokolija, cvetače, lahko tudi špargljev**
- **ostanke korenja (olupki in konci korenja), pora (predvsem zeleni deli pora), zelene in čebule**
- **kos starega kruha** (uporabimo, da juhi damo gostoto)
- sol, poper, ščepec muškatnega oreščka
- malo olivnega olja (ne pretiravamo)

Postopek:

1. Zelenjavne obrezke operemo in narežemo na manjše kose.
2. V ponvi segrejemo olivno olje in popražimo zelenjavne ostanke.
3. Dodamo kruh, nato zalijemo z vodo in kuhamo 20 minut.
4. Vse skupaj zmešamo (lahko s paličnim mešalnikom) v gladko juho, začinimo po okusu in postrežemo s popečenimi kruhovimi kockami (narejenimi iz starega kruha).

GLAVNA JED: PRAZNIČNI ZAVITEK IZ ZELENJAVNEGA IN MESNEGA BOGASTVA

Za glavno jed bomo prav tako uporabili zelenjavne ostanke in pire krompir, ki nam je ostal od prejšnjega dne. Ker velikokrat delamo sladice iz listnatega ali vlečenega testa in nam vedno nekaj tega testa ostane, bomo to uporabili pri naši glavni jedi. Dodali bomo seveda tudi meso, saj nam pogosto od prejšnjega kosila ostane kakšen kos pečenke ali popečen svinjski zrezek. Nastal bo čudovit praznični zelenjavno-mesni zavitek, ki bo nasitil prazne želodčke.

Sestavine:

- **ostanki pire krompirja** od kosila, lahko tudi ostanki kuhanega krompirja v kosih
- **ostanke iz zelenjave** (zeleni deli pora, stebila brokolija, rahlo ovenela špinača)
- **ostanki listnatega ali vlečenega testa**
- **koščke sira** (uporabimo zadnje koščke sira, ki jih po navadi zavržemo, ker postanejo nekoliko trši)
- sol, poper, ščepec česna v prahu
- jajce za premaz

Postopek:

1. Zelenjavne ostanke nasekljamo in popražimo v ponvi (uporabimo navadno, lahko tudi olivno olje ali kokosovo maslo).
2. Zmešamo jih s pire krompirjem in dodamo na koščke narezano meso, nariban sir in začimbe.
3. Na vlečeno ali listnato testo razporedimo mešanico in zavijemo v zavitek.
4. Premažemo z razžvrkljanim jajcem in pečemo na 200°C približno 20-25 minut oziroma dokler ni zlato zapečeno.

SLADICA: BOŽIČNI KRUHOV NARASTEK S SADNIMI ZAKLADI

Po vsaki praznični glavni jedi mora priti na vrsto tudi praznična sladica. Naredili bomo božični kruhov narastek in pri tem uporabili kruh in sadje, kar bi sicer pristalo v odpadkih, čeprav je še vedno uporabno. Nastala bo sladka in zapeljiva sladica.

Sestavine:

- **star kruh** (narezan na kocke, pazi, da ni plesniv)
- **prezrele banane, jabolka ali hruške** (pazi, da je samo prezrelo in ne gnilo)
- 2 jajci
- 2 skodelici mleka (lahko tudi jogurt, ki mu je potekel rok, pazi le, da se v njem ni naredila plesen)
- žlička cimeta
- 2 žlici sladkorja ali medu
- rozine, oreščki

Postopek:

1. Kruhove kocke damo v pekač. Prezrelo sadje narežemo na kocke (ali pretlačimo) in dodamo h kruhu.
2. Jajca, mleko, sladkor in cimet zmešamo ter prelijemo čez kruh in sadje. Stati pustimo 30 minut, da kruh vpije tekočino.
3. Po vrhu potresemo rozine ali oreščke in pečemo na 180°C približno 30 minut.
4. Na koncu postrežemo s kapljico medu.

Sara Arh, 4. a

ZELENI PRSTI

POPAREK IZ NAVADNEGA GABEZA IN PRAVE KOPRIVE

Besedilo: Nuša Marolt, 4. d

Pripomočki: kovinska žlica, nož, zalivalka, cedilo, rokavice, kovinska posoda

Sestavine: listi prave koprive, listi navadnega gabeza (potrebujete vsaj 1/2 listnega materiala v posodi, lahko pa tudi več)

Postopek dela: Najprej pripravimo pripomočke ter očistimo delovno površino. Nato nabereмо liste navadnega gabeza in prave koprive. Med nabiranjem jih lahko že režemo na manjše dele. Bodite previdni pri rezanju, saj imata obe rastlini (gabez ob listih žilah ter na listnem stebelu) in prava kopriva (spodnja stran lista) majhne žgalne laske. Ko jih zrežemo, jih ne operemo, saj bomo to ob zaključku dodali rastlinam kot ekološko gnojilo.

Kovinsko posodo napolnimo z rastlinjem, nalijemo vodo in jo damo na štedilnik. Voda mora vreti vsaj 4 minute, da rastline v tekočino spustijo barvo ter dovolj potrebnih mikrohranil in makrohranil. Ta del lahko ponovimo dvakrat. Ob zaključku poparek le še previdno zlijemo skozi cedilo, ki ga postavimo nad luknjo naše zalivalke. Pred vsako ponovitvijo bodimo previdni, da se ne opečemo, saj se lahko plastika pri zalivalki segreje. V zalivalko dodamo tudi vodo, da gnojilo ne bo premočno.

DEUTSCH

Die Schüler:innen des 2. Jahrgangs des Gymnasiums haben am 11. April 2025 an einer fachlichen Exkursion zur Schokoladenmanufaktur Zotter und nach Graz teilgenommen. Zuerst haben sie die Produktion in der Schokoladenfabrik besichtigt und verschiedene Schokoladensorten verkostet. Anschließend haben sie die Stadt Graz erkundet, hatten etwas Freizeit, und am Abend haben wir die Heimreise angetreten.

MY IMPRESSION OF THE SCHOOL AS A FRESHMAN

I think this school is very interesting and I really like it here. But even though the hours are really long, like I think we will soon go home, there are still three hours left. But anyway, it's OK because we can go out at P.E. and we are in the nature.

Personally I feel like I made the right decision when I chose this school. It has everything that a student needs, for example: good teachers, nice classrooms, nice people, tasty meals and a very good connection with nature. I feel like that every educational programme is good. I chose gymnasium because I don't know what I would like to do in the future.

I really like the teachers, they are great. They are ready to help whenever you need it. And the food is way better than in primary school. The only negative things are: small hallways and there are not enough changing rooms. Oh, I forgot the most important thing. My classmates are awesome. We already connected on the first day of school.

I think it is beautiful and the teachers are nice. The school was a maze for the first week. It seems a little hard but I expected that.

Everyone is so nice, like really nice. I think no one here has been mean to me. Also people really like helping. No one will refuse to help and they don't give you mad looks if you ask them for help. I like our teachers and our programme. I like that we are going to learn more biology and chemistry.

The teachers are kind, they like to crack jokes. The food is also great.

The first time was really stressful, but after 2–3 days it became kind of cool.

There are a lot of halls and stairs, and it is easy to get lost. When I come home I'm very tired, but it's okay, because the atmosphere is nice, and the teachers are very kind—although unfortunately, not every teacher. I like that in every classroom there is a flower, because it makes the class feel more relaxing and beautiful. And I really love the library, because it is so peaceful, and the librarian is so kind and respectful. :)

So where should I start? The school is very big, bigger than my old school, but teachers and other students are always there for you if you need directions to find a classroom or just help for studying or work. The school is very beautiful. There is nature around and it's very peaceful. The meals are very tasty too. I really like how friendly the people at school are, at least the teachers. The school is great, you should come and check it out!

The food is really good. The teachers are kind. The waitresses in Zetor are also very kind.

The new school is amazing. I like most of the teachers and all of my classmates. It seems like a hard school, so I hope it will go well. Otherwise it's good. I'm also an animal lover, so it feels good to be around them.

RAZISKOVANJE ZELIŠČ

Besedilo: Eva Bizjak, Julija Marn, Katarina Tomšič, 2. b

Konec lanskega šolskega leta, natančneje v mesecu maju, smo dijaki takrat 1. b razreda začeli s projektnim delom, ki je obsegalo 30 ur. Projektno delo je del obveznih izbirnih vsebin, ki jih izvajamo v 1. letniku biotehniške gimnazije. Osrednja tema so bila zelišča. Delo je potekalo pod mentorstvom naše razredničarke Vojke Zupančič, ki nam je najprej predstavila projektne teme ter razložila, kako se pravilno lotiti, načrtovati in oblikovati projektno ali seminarsko nalogo. Nato smo se razdelili v skupine po dva ali tri člane, pri čemer si je vsaka skupina izbrala svojo temo, vsem pa je bila skupna rdeča nit zelišča in druge uporabne rastline. Tematike so bile zelo raznolike: zelišča v kulinariki, divje užitne rastline, zaščitene rastline, zelišča v kozmetiki, rastlinski antibiotiki, načrtovanje zeliščnega vrta, zelišča kot naravna fitofarmacevtska sredstva (FFS), zdravilne rastline v lokalnem okolju in druge.

V zadnjih dneh maja smo skupaj z mentorico obiskali Zeliščarski center jugovzhodne Slovenije (Zavod Botanika) v Zagradu pri Škocjanu. Tam nas je sprejel gospod, ki nam je predstavil številna zelišča, ki jih gojijo, ter razložil postopke shranjevanja in obdelave. Pokazal nam je tudi sušilnike za zelišča, parne destilatorje, in liofilizator, ki so namenjeni za sušenje in pripravo različnih zeliščnih izdelkov (čaji, eterična olja, hidrolati, liofilizirana zelišča in sadje ...). V »učilnici na prostem« smo mentorici na kratko predstavili svoje ideje in osnutke za projektne naloge.

V začetku junija je sledilo terensko delo. Na posestvu in v okolici šole smo s pomočjo določevalnih ključev prepoznavali in določali rastline. Nato smo se lotili priprave projektne naloge: raziskovali smo v strokovnih knjigah, na spletu ter si pomagali z znanjem in izkušnjami naših staršev in starih staršev. Poleg pisnega dela smo morali pripraviti tudi izdelke, s katerimi smo pokazali svoje znanje o zeliščih in rastlinah iz okolja.

Ko smo zaključili, smo pripravili predstavitev, ki so potekale ob koncu šolskega leta 2024/25. Sošolcem in mentorici smo predstavili svoje delo, izdelke pa tudi ponudili v pokušino. Nastali so raznovrstni čaji, sokovi, mazila in številne jedi (bezgove palačinke, zeliščni kruh, namazi ...). Nekateri so pripravili tudi likerje in druge napitke – vse iz zelišč. Nastali so načrti za zeliščne vrtove, antibiotične učinke izbranih zelišč pa sta sošolki preizkušali s poskusi z antibiogrami.

S tem projektom smo dijaki bolje spoznali rastline in zelišča, njihove zdravilne učinke ter možnosti uporabe v vsakdanjem življenju. Najpomembneje pa je, da smo se naučili sodelovanja in spoznali, kaj vse lahko ustvarimo iz ene same rastline.

Nastalo je enajst izvrstnih projektnih nalog, tematika o zeliščih nas je navdušila.

POPOLDANSKE LIKOVNE DELAVNICE

Besedilo: mentorica Maja Mlakar, prof.

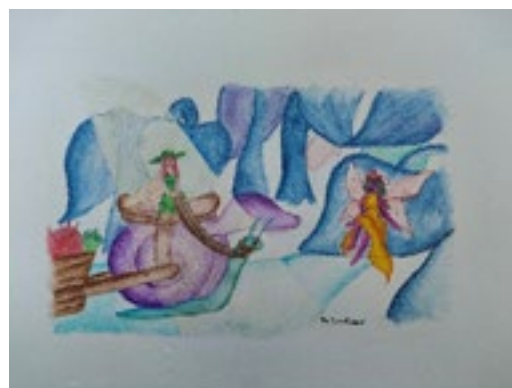
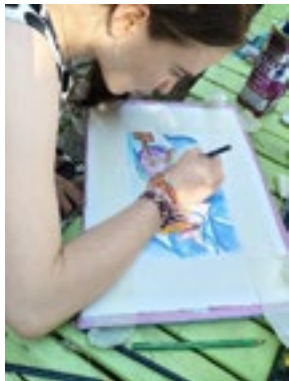
V aprilu so dijaki naše šole začeli z likovnimi delavnicami, ki so potekale ob sredah po pouku. Dijaki so lahko prosto risali, slikali ter urejali material za natečaje. Dijaki četrtyh letnikov so bili vabljeni na priprave risanja za sprejemne izpite na fakultetah umetniških smeri. Skupaj smo izdelali mape ali ponovili risarsko prakso.

LIKOVNO SREČANJE V VIŠNJI GORI

Besedilo: mentorica Maja Mlakar, prof.

Na prelepo prvo soboto poletja sva se z dijakinjo Pio Resnik udeležili likovnega srečanja v Višnji Gori, ki ga je organiziralo Turistično društvo Višnja Gora.

Zbrali smo se ob pol deseti uri v tamkajšnji mestni hiši, kjer so nas pozdravili in razložili, kako bo potekal dan. S Pio sva si ogledali mestni trg in zaokrožili po njegovih skritih koticah. Taka je bila namreč tudi tema ustvarjalnega dneva: Skriti kotički. Kakor ostalih 18 udeležencev sva si poiskali senčen prostor in ustvarjali do kosila, nato pa nadaljevali še do večera. Spoznali sva nekaj višnjegorskih in okoliških slikarjev. Dan je bil uspešen in lep. Nastala dela so bila razstavljena na prodajni razstavi na Aninem sejmu, ki je potekal konec julija v Višnji Gori.

DAN ZA NADARJENE

Besedilo: mentorica Maja Mlakar, prof.

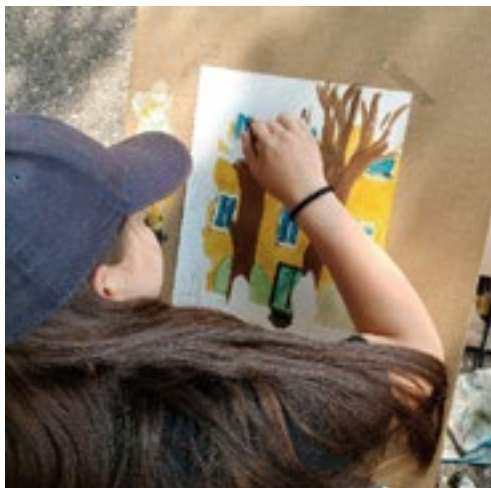
V torek, 10. junija, se je dneva, prežetega z naravoslovnimi in likovnimi vsebinami, udeležilo 6 dijakinj. Naš cilj je bila Žabja hiša v Mali Račni pri Grosuplju. Tam nam je vodička predstavila njihov naravoslovni center. V delavnici z dvoživkami so nas navdušili žabice in pupki. Spoznale smo Radensko polje, ki je kraško polje. Je najbolj severno ležeče in tudi najmanjše polje v Sloveniji. S svojimi pritoki tvori značilno obliko; prepredeno je z estavelami in požiralniki. Po ogledu največje estavele na Radenskem polju smo odšle k ribniku, kjer smo se lotile slikanja. Tema slikanja je bila povezana s tamkajšnjo naravo, živalmi, rastlinami ... torej z vsem, kar smo ta dan videle in doživele.

2. ŠOLSKI LIKOVNI EXTEMPORE

Besedilo: mentorica Maja Mlakar, prof.

V četrtek, 12. junija, smo se z navdušenimi in nadarjenimi dijakinjami dobile ob 8. uri pred Hišo kulinarike na Glavnem trgu Novega mesta. Tema extempora je vsako leto enaka - to pomeni, da rišemo motive in vedute Novega mesta. Izbrati motiv ni tako enostavno, saj mesto veliko ponuja. Posedle smo po tleh, po stopnicah, stoli lokalov, razvrstile likovne pripomočke okoli sebe in se osredotočile na delo. Imele smo se lepo in vse si želimo še več takih dni.

ZGODBA Z NASLOVNICE

IN VINO VERITAS

Besedilo: Ema Francekovič in Lara Oberman, 4. c

S koncem poletnih počitnic se ne prične samo šola ampak tudi obdobje trgategv. V najini zaključni nalogi, ki nastaja v sklopu poklicne mature, sva se želeli posvetiti področju vinarstva, saj je to nama obema ljuba tema. Zastavile sva si izziv: raziskati vpliv selekcioniranih kvasov na potek alkoholnega vrenja.

Začeli sva z obiranjem grozdja v šolskem vinogradu. Izbrali sva grozdje bele žlahtne sorte kraljevina. Grozdje sva specljali, zdrozgali in sprešali. Sledila je razsluz in pretok mošta. Nato sva od skupne količine mošta v 3 steklene posode odlile mošt. V dve posodi sva dodali 2 različne vrste selekcioniranih kvasovk, v tretjo posodo pa nisva dodali kvasnega nastavka. Takoj naslednji dan so se opazile razlike med posodami.

Redno sva spremljali količino še nepovretega sladkorja, temperaturo mošta in dodali potrebno. Po končanem vrenju mošta je sledil prvi pretok in analiza kemičnih lastnosti.

Sedaj ugotavljava, kakšne so razlike pri vseh treh vzorcih vina glede na videz, vonj, okus in splošni vtis. Poskrbeli bova za nego vina, najino delo ustekleničili in izdelali etikete. Pred zagovorom zaključne naloge bova izvedli organoleptično oceno vzorcev.

